

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119203854
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5119203854.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobkyne : D. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/XX, XXX XX P. F. E., právne zastúpená : STEHURA & partners, v.o.s., so sídlom Fraňa Kráľa 2080, 022 01 Čadca, IČO : 47 246 863, proti žalovanému : KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, právne zastúpený: Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o., so sídlom Robotnícka 6, 974 01 Banská Bystrica, IČO : 36 868 299, o zaplatenie 3 000,48 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 7Csp/48/2019-176 zo dňa 7. decembra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalobkyni **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni istinu 3 000,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% od 27.05.2018 do zaplatenia. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v celom rozsahu.

Vychádzal zo zistenia, že medzi žalobkyňou a žalovaným došlo dňa 16.06.2017 k vzniku platného záväzkovo-právneho vzťahu, k uzatvoreniu písomnej poisťnej zmluvy Havarijné poistenie motorového a prípojného vozidla/Autobonus/ č. 2760011269, predmetom ktorej bolo poistenie majetku - motorového vozidla zn. Volkswagen Passat, EVČ: KM388BF. Súčasťou danej zmluvy boli všeobecné poisťné podmienky pre havarijné poistenie motorových vozidiel (VPP KAS-5), ktoré podrobne vymedzujú rozsah práv a povinností a obsah poistenia. Poisťné riziká sú uvedené v článku 2 písm. a) až f). Žalobkyňa dňa 26.11.2007 u žalovaného na predpísanom tlačive nahlásila vznik poisťnej udalosti, v ktorom uviedla dátum, čas a miesto vzniku škody a jej podrobný popis, pričom požiadala o poisťné plnenie a súčasne predmetnú udalosť uvedeného dňa oznámila polícii. Došlo k naplneniu článku 2 písm. b) a f) VPP KAS-5, pričom bolo poškodené ľavé zadné okno na vozidle a odcudzené 4 ks diskov s pneumatikami na poistenom vozidle, t.j. k vzniku poisťnej udalosti, na ktorú sa poistenie vzťahovalo a k vzniku nároku žalobkyne na poisťné plnenie podľa § 797 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). Žalovaný odmietol poskytnúť poisťné plnenie s odôvodnením, že zo strany vyšetrovacieho orgánu nebol preukázaný rozsah a spôsob vzniku nahlásenej vzniknutej škody, pričom táto podmienka pre vznik nároku na poisťné plnenie v zmysle zákona a ani v poisťnej zmluve nie je upravená. Žalobkyňa si splnila svoju povinnosť a vznik poisťnej udalosti nahlásila na polícii a zo samotnej záverečnej správy z prešetrenia poisťnej udalosti predloženej žalovaným, ktorú pre žalovaného na základe jeho žiadosti vyhotovila spoločnosť A3P vyplýva, že neboli zistené skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že sa poisťná udalosť stala za iných okolností, ako to popisuje poistená, vec bola riadne nahlásená polícii a tá vykonáva vyšetrovanie skutku. V danom prípade ide o plnenie na základe poisťnej zmluvy a nie

o náhradu škody v zmysle § 420 OZ, a preto pre určenie výšky plnenia poisťovateľa platia jedine ustanovenia poisťných podmienok a nemožno použiť ani podporné všeobecné ustanovenia o určovaní výšky náhrady škody.

Plnenie poisťovne - žalovaného je upravené v čl. 12 ods. 3, ods. 5 VPP KAS-5. Medzi stranami konania nebola sporná výška nákladov, ktoré žalobkyňa vynaložila na opravu a znovuzriadenie predmetného motorového vozidla, keď "detektív" žalovaného v záverečnej správe z prešetrenia poisťnej udalosti zároveň uviedol, že výška sumy za opravu sa mu zdá korektná, vzhľadom na to, že servis vykonávajúci opravu poskytol nadobúdacie doklady k zakúpeným náhradným súčiastkam. To čo bolo medzi stranami konania sporné bol rozsah poistenia, pričom žalovaný s poukazom na ust. čl.15 VPP KAS-5 tvrdil, že hliníkové disky z ľahkých zliatin neboli pripoistené ako doplnková výbava v rámci havarijného poistenia predmetného motorového vozidla, a preto je žalobkyňou uplatnený nárok v časti týkajúcej sa náhrady za hliníkové disky neopodstatnený. Žalovanému je nutné čiastočne dať za pravdu, že v predmetnej poisťnej zmluve nebolo označené dodatkové poistenie doplnkovej výbavy s jej položkovitým rozpisom. V zmysle čl. 1 ods. 5 VPP KAS-5 sa však základné poistenie vzťahovalo na motorové vozidlo uvedené v poisťnej zmluve, na jeho časti, povinnú a obvyklú výbavu v rozsahu podľa čl. 14. Definícia obvyklej výbavy je upravená čl. 26 ods. 28 VPP KAS-5 a doplnková výbava je definovaná v čl. 26 ods. 7, zároveň čl. 15 ods. 1 konkretizuje doplnkovú výbavu. Žalobkyňa "Údajmi o vozidle" preukázala, že predmetné poistené vozidlo bolo výrobcom dodané v komfortnej výbave a zároveň cenníkom vozidiel Volkswagen Passat preukázala, že pre daný typ a model poisteného motorového vozidla v komfortnej výbave sú výrobcom sériovo dodávané disky z ľahkých zliatin "Perugia"7Jx16, pneu 215/56 R16, ktoré sú súčasťou ceny, čím mal zároveň za preukázané, že pre daný typ poisteného vozidla výrobcom sériovo dodávané označené disky a pneumatiky tvorili obvyklú výbavu predmetného motorového vozidla, tak ako je definovaná v čl. 26 ods. 28 VPP KAS-5, ktorá bola súčasťou ceny motorového vozidla a boli tak predmetom základného poistenia predmetného motorového vozidla a netvorili doplnkovú výbavu predmetného motorového vozidla. Žalobkyňa tvrdila, že po poisťnej udalosti si zakúpila disky a pneumatiky v rozsahu štandardu ako boli sériovo dodávané výrobcom, teda R16 a takto boli aj fakturované dodávateľom opravy. Uvedené tvrdenie žalobkyne žalovaný nijakým spôsobom nespochybnil, ani nepreukázal, že by žalobkyňou zakúpené disky a pneumatiky boli inej resp. vyššej kategórie. Zo samotnej záverečnej správy z prešetrenia poisťnej udalosti tiež tieto skutočnosti nevyplývajú.

Žalobkyňa preukázala všetky predpoklady pre vznik povinnosti žalovaného poskytnúť jej poisťné plnenie, a to uzatvorenie poisťnej zmluvy, rozsah poistenia, vznik poisťnej udalosti, na ktorú sa poistenie vzťahovalo, náklady na opravu a znovuzriadenie predmetného motorového vozidla, nahlásenie poisťnej udalosti žalovanému a na polícii, a preto žalobe vyhovel v plnom rozsahu, pokiaľ ide aj o príslušenstvo, teda z úrok z omeškania. Žalovaný sa do omeškania dostal dňom 27.05.2018, keď poisťné plnenie bolo splatné dňa 26.05.2018 ukončením šetrenia oznámené listom 11.05.2018 o neposkytnutí poisťného plnenia + 15 dní.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj CSP).

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalovaný, nakoľko súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil uskutočňovať patriace mu procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie v zmysle § 181 ods. 2 CSP na prvom pojednávaní dňa 22.07.2020 vyslovil svoj predbežný právny názor, že poistenie sa v tomto konkrétnom prípade vzťahuje len na základnú výbavu osobného motorového vozidla (ďalej len OMV) žalobkyne, pričom niekoľkokrát zopakoval, že disky nie sú základnou výbavou vozidla, z ktorého dôvodu je ich potrebné vnímať ako doplnkovú výbavu. V tejto súvislosti poukázal na zvukový záznam z pojednávania, a to konkrétne na 11. minútu a 26. sekundu záznamu, 13. minútu a 15. sekundu záznamu, 16. minútu záznamu, 23. minútu a 30. sekundu záznamu a napokon na 24. minútu a 40. sekundu záznamu. Z dôvodu neúspešnosti mimosúdnych rokovaní strán sporu sa konalo pojednávanie 07.12.2020, na ktorom bol vyhlásený rozsudok a v rámci tohto pojednávania sa odklonil od svojho predbežného právneho posúdenia veci, prezentovaného na predchádzajúcom pojednávaní. Ak sa súd chce od svojho predbežného právneho posúdenia zásadným spôsobom odkloniť, je v záujme právnej istoty nevyhnutné, aby sa v odôvodnení rozhodnutia s týmto odklonom náležite vypořiadal. Uvedeným postupom súd prvej inštancie porušil princíp predvídateľnosti rozhodnutia. Z rozhodnutia je zrejmé, že súd vychádzal pri rozhodovaní najmä z dôkazov, ktoré žalobkyňa predložila súdu až na pojednávaní 07.12.2020. Žalovaný nemal možnosť oboznámiť sa s obsahom predložených listín

skôr, a preto požiadal o poskytnutie primeranej lehoty na vyjadrenie sa k predloženým dôkazom, ktorú mu neposkytol, čo považuje za porušenie jeho práva na spravodlivý súdny proces. K listine - Údaje o vozidle uviedol, že táto listina bola vyhotovená dňa 23.07.2020, preto sa domnieva, že žalobkyňa mohla a mala súdu tento dôkaz predložiť už skôr, a nie až na pojednávaní 07.12.2020. Konajúci súd nielenže mu neposkytol primeranú lehotu na vyjadrenie sa k novým skutočnostiam a dôkazom, ale odmietol prijať dôkaz predložený z jeho strany, ktorý priamo nadväzoval na tvrdenia a dôkazy predložené žalobkyňou. Išlo o osvedčenie o evidencii časť II PE 308605 (ďalej len ako „technický preukaz“), z ktorého jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa mala na svojom OMV disky 7,5J x 17 a pneumatiky 235/45 R17, ktoré však nemožno vo vzťahu k predloženému cenníku považovať za obvyklú výbavu. Konajúci súd odmietol prijať tento dôkaz z dôvodu, že žalovaný ho mal predložiť skôr. Tento postup nepovažuje za správny, nakoľko uvedený dôkaz chcel predložiť práve v súvislosti so skutočnosťami a dôkazmi, o ktorých sa dozvedel až na predmetnom pojednávaní. Žalobkyňa mala predmetné dôkazy v dispozícii už počas mimosúdneho rokovania, avšak tieto žalovanému nepredložila, hoci tak mohla urobiť. Preto má zato, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo 259/2010. Pokiaľ aj súd neprijal dôkaz ním predložený - technický preukaz, tak z údajov o vozidle jednoznačne vyplýva, že OMV žalobkyne bolo dodané s diskami z ľahkých zliatin 7,5J x 17 a pneumatikami 235/45 R17 94W, čo ale v zmysle cenníka nie je možné považovať za obvyklú výbavu, keďže OMV žalobkyne sa sériovo dodávalo s diskami z ľahkých zliatin „Perugia“ 7J x 16, pneu 215/55 R16. Uvedené disky 7,5J x 17 a pneumatiky 235/45 R17 sú nadštandardom, ktorý nebol v základnej výbave vozidla. Dôkazy predložené žalobkyňou dňa 07.12.2020 nemožno považovať za hodnoverné najmä z dôvodu, že neobsahujú žiadnu pečiatku autorizovaného servisu a ani podpis zodpovednej osoby. Z údajov o vozidle, ktoré je v predmetnej listine označené aj konkrétnym VIN-čísлом, bolo výrobcom dodané v komfortnej výbave (Comfortline). Rovnako z tohto dôkazu vyplýva, že vozidlo bolo pôvodne dodané s diskami z ľahkých zliatin 7,5J x 17 a pneumatikami 235/45 R17. Uvedené skutočnosti vyplývajú aj priamo z technického preukazu. Z cenníka vyplýva, že predmetné disky 7,5J x 17 a pneumatiky 235/45 R17 neboli v rámci výbavy Comfortline dodávané sériovo. Pokiaľ teda vozidlo žalobkyne bolo dodané s diskami 7,5J x 17 a pneumatikami 235/45 R17, museli byť tieto disky a pneumatiky dokúpené nad rámec obvyklej výbavy dodávanej výrobcom. Z uvedeného dôvodu zastáva názor, že disky, ktoré sa nachádzali na motorovom vozidle žalobkyne, sú doplnkovou výbavou v zmysle čl. 15 ods. 1 VPP KAS-5. Preto súd nesprávne vyhodnotil dôkazy predložené zo strany žalobkyne, z ktorého dôvodu následne dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. V čase dodania sa mohli na motorovom vozidle žalobkyne nachádzať len disky, ktoré sú zapísané v technickom preukaze, pretože v opačnom prípade s poukazom na § 14 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky č. 134/2018 a § 3 písm. e) bod 14 citovanej vyhlášky, by bolo nespôsobilé na prevádzku v cestnej premávke. Z poistnej zmluvy nevyplýva skutočnosť, že by predmetom havarijného poistenia bola zahrnutá aj doplnková výbava spočívajúca v pripoistení diskov z ľahkých zliatin. Navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

3. Žalobkyňa odvolanie žalovaného považuje za nedôvodné, nakoľko súd vec správne právne posúdil, jeho rozhodnutie je vecne správne a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom zdôvodnil. Nebolo sporným, že so žalovaným má uzatvorené havarijné poistenie na motorové vozidlo a že dňa 26.11.2017 došlo na predmetnom motorovom vozidle ku škodovej udalosti v podobe poškodenia skla na zadných ľavých dverách a odcudzeniu všetkých štyroch kolies, pričom náklady na opravu predstavovali 3 000,48,- eur. Žalovaný popieral, že disky z ľahkých zliatin boli predmetom poistenia a že sa jedná o doplnkovú výbavu, pričom z dôkazu Údaje o vozidle nesporne vyplýva, že predmetné motorové vozidlo bolo vyrobené a dodané v komfortnej výbave (Comfortline) a z cenníka uvedených vozidiel Volkswagen Passat vyplýva, že predaný typ a model poisteného motorového vozidla sú výrobcom sériovo dodávané s diskami z ľahkých zliatin. Tieto preto nemožno považovať za doplnkovú výbavu a sú predmetom základného poistenia motorového vozidla. Náklady na opravu predstavovali disky z ľahkých zliatin a pneumatiky v rozsahu štandardu, ako boli sériovo dodávané výrobcom, t.j. disky z ľahkých zliatin a pneumatiky R16, ktoré boli predmetom obvyklej výbavy. Žalovaný v odvolaní namieta, že z dôkazu Údaje o vozidle má vyplývať, že vozidlo malo byť dodané s diskami z ľahkých zliatin R17, čo má znamenať, že išlo o doplnkovú výbavu, ktorú je potrebné pripoistiť. Uvedená námietka je irelevantná, nakoľko podstatou odmietnutia plniť z predmetnej poistnej zmluvy zo strany žalovaného je skutočnosť, že disky z ľahkých zliatin, pokiaľ sú výrobcom dodávané nad rámec obvyklej výbavy, predstavujú doplnkovú výbavu, na ktorú sa vzťahuje osobitné pripoistenie. V tomto prípade však bolo preukázané, že predmetné motorové vozidlo bolo výrobcom sériovo dodávané s diskami z ľahkých zliatin, a preto predstavujú

obvyklú výbavu vozidla. Podotkla, že kolesá, resp. disky, predstavujú súčasť auta, pričom po poistnej udalosti si zaobstarala rovnaké 4 kolesá, aby auto mohla používať, pričom si zaobstarala disky v rovnakom štandarde, v akom sú disky na daný model vozidla dodávané sériovo od výroby. Motorové vozidlo vstupovalo do poistenia so žalovaným s diskami z ľahkých zliatin, vozidlo bolo prehliadnuté a ohodnotené, pričom z výšky ohodnotenia, ktoré urobil žalovaný, vyplýva, že ide o model, pri ktorom sú disky z ľahkých zliatin dodávané sériovo. Podotkla, že predmetnej škodovej udalosti predchádzala iná škodová udalosť, ktorú žalovaný evidoval pod č. 8810271394 a v rámci vybavovania tejto škodovej udalosti bolo vozidlo pristavené v spoločnosti SLOVEXPERTA, s.r.o. v Žiline, kde bolo dňa 02.11.2017 nafotené a z týchto fotografií vyplýva, že v tom čase malo originálne disky z ľahkých zliatin Volkswagen a zimné pneumatiky R16, ktoré boli následne ukradnuté 26.11.2017. Navrhuje napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaný v replike opätovne poukázal na odklonenie sa od predbežného právneho posúdenia veci na pojednávaní 22.07.2020 a pokiaľ na pojednávaní na základe dôkazov predložených na pojednávaní 07.12.2020 zmenil svoj predbežný právny názor, tak poukazuje na to, že s predmetnými dôkazmi nemal možnosť sa oboznámiť, z ktorého dôvodu požiadal o primeranú lehotu na vyjadrenie sa, čo mu nebolo poskytnuté. Tvrdenia žalobkyne, že na motorovom vozidle sa nachádzali disky z ľahkých zliatin, ktoré tvorili obvyklú výbavu, považuje za nepreukázané, a to s poukazom na technický preukaz, z ktorého jednoznačne vyplýva, že osobné motorové vozidlo bolo dodané s diskami z ľahkých zliatin 7,5J x 17 a pneumatikami 235/45 R17, a preto je potrebné považovať ich za doplnkovú výbavu, ktorá nebola dodávaná sériovo, čo napokon vyplýva aj z listinného dôkazu označeného ako Cenník vozidiel Volkswagen Passat. Z poistnej zmluvy o havarijnom poistení nevyplýva, že by bola zahrnutá do poistenia aj doplnková výbava spočívajúca v pripoistení diskov z ľahkých zliatin. Pokiaľ žalobkyňa poukazuje na to, že jej vozidlo vstupovalo do poistenia s diskami z ľahkých zliatin a pneumatikami R16, pričom sa odvoláva aj na fotografie zhotovené spoločnosťou SLOVEXPERTA, s.r.o. 02.11.2017, tak má zato, že žalobkyňa tieto svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázala. Ďalej poukázal na následky nedodržania dôkaznej povinnosti a neunesenia dôkazného bremena. Zotrval na svojom odvolacom návrhu.

5. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozhodnutie v intenciách ust. § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Prvou odvolacou námietkou žalovaného bolo, že súd prvej inštancie sa odklonil od predbežne vysloveného právneho posúdenia na pojednávaní dňa 22.07.2020, s ktorým odklonom sa v rozhodnutí náležite nevysporiadal. Odvolací súd uvádza, že cieľom ustanovenia § 181 ods. 2 CSP je zamerať procesnú aktivitu strán na skutočnosti, ktoré sú podľa posúdenia súdu sporné, teda viesť strany už počas konania k tomu, aby dokázali predvídať rozhodnutie súdu. Okrem toho cieľom je zrýchliť a zjednodušiť konanie tak, aby sa nevykonávali zbytočné dôkazy, ktoré súd nepovažuje za dôležité a nevenovala sa pozornosť bezdôvodným skutkovým tvrdeniam, ktoré sú podľa názoru súdu buď nesporné alebo právne bezvýznamné. Porušenie uvedeného ustanovenia však nelimituje stranu sporu pri realizácii jej procesných práv. Striktné nedodržanie postupu podľa ust. § 181 ods. 2 CSP (predtým § 118 ods. 2 OSP) zo strany súdu má za následok tzv. inú vadu konania, avšak nezakladá to vadu zmatečnosti rozhodnutia. Porušenie tohto ustanovenia žiadnym spôsobom nediskvalifikuje sporovú stranu napr. v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, v práve na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy a podobne. V zmysle judikatúry ÚS SR (sp. zn. IV. ÚS 16/2012) sú právny názor a hodnotiace úsudky súdu vlastné až samotnému rozhodnutiu vo veci, nie však postupu v zmysle ust. § 118 ods. 2 OSP (porovnaj aj uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/3/2016 z 22. marca 2017, sp. zn. 5Cdo/211/2013 z 13. mája 2014). Zároveň je potrebné zdôrazniť, že súd rozhoduje na základe zisteného skutkového stavu (§ 215 ods. 1 CSP), berie do úvahy iba skutočnosti, ktoré vyšli najavo počas konania (čl. 11 ods. 4 CSP) a pri zisťovaní skutkového stavu vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti (§ 186 ods. 2 CSP). Pri výkone spravodlivosti súd nesmie byť obmedzovaný tak pôvodnými predbežnými závermi o skutkovej stránke veci, ako ani prípadným vlastným predbežným právnym posúdením. V preskúmvanej veci po vykonaní dokazovania oboznámením listinných dôkazov na pojednávaní dňa 7.12.2020 súd prvej inštancie zopakoval, čo z predložených listinných dôkazov vyplynulo (minutáž záznamu 41:00). Teda v

zmysle § 181 ods. 2 CSP súd prvej inštancie konštatoval, čo považuje za preukázané a svoje právne posúdenie veci (na rozdiel od pôvodného predbežného posúdenia na pojednávaní dňa 22.7.2020) náležite v písomnom rozsudku odôvodnil. Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný neodôvodnene namieta porušenie princípu predvídateľnosti rozhodnutia. Na pojednávaní dňa 7.12.2020 bolo vykonané dokazovanie za prítomnosti právneho zástupcu žalovaného, tento mal možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom. K námietke, že mu nebola poskytnutá lehota na vyjadrenie sa k podaniu žalobkyne predložené na pojednávaní dňa 7.12.2020 je nutné podotknúť, že k tomu sa mal žalovaný možnosť vyjadriť na pojednávaní a uvedené žiadal právny zástupca žalovaného iba na začiatku pojednávania, avšak po vykonaní dokazovania oboznámením listín, už nežiadal poskytnúť lehotu na vyjadrenie.

7. K námietke, že žalovanému nebolo umožnené doplniť dokazovanie predložením technického preukazu sporného motorového vozidla je nutné podotknúť, že údaje v technickom preukaze, doloženom k odvolaniu (č.l. 205) sú totožné s listinou predloženou žalobkyňou na pojednávaní dňa 7.12.2020, na ktorom bola aj listina oboznámená. Teda týmto navrhovaným dôkazom neboli preukazované nové skutočnosti, ktoré by mali vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

8. Pokiaľ sa jedná o skutočnosti, že motorové vozidlo bolo dodávané už v sériovej výrobe s kolesami z ľahkej zliatiny, a preto nemali byť predmetom osobitného pripoistenia ako doplnkovej výbavy sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, a v plnom rozsahu naň odkazuje. Aj zo samotnej poisťnej zmluvy vyplýva, že poisťná suma vrátane doplnkovej výbavy bola určená na sumu 25 290 eur. Z listinného dôkazu „údaje o vozidle“ (č.l. 155), kde je konkrétne uvedené VIN podvozku je zrejme, že vozidlo bolo vyrobené dňa 17.03.2014, a to v komfortnej výbave spolu s diskami z ľahkých zliatin. Jediný rozpor nastal, že sériovo bolo vozidlo dodávané s pneumatikami R16 a z údajov o vozidle vyplýva, že bolo dodané s pneumatikami R17. Žalobkyňa si však po poisťnej udalosti zabezpečila disky a pneumatiky o rozmere R16, čo zodpovedá sériovej výrobe a v tomto rozsahu si aj uplatňuje svoj nárok z poisťnej udalosti.

9. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny spolu s výrokom o nároku na náhradu trov konania, keď správne aplikoval zásadu úspechu v konaní.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, aplikujúc ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa mala v odvolacom konaní plný úspech, preto jej v zmysle zásady úspechu bol priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

11. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)